

NÉSTOR SANCHIZ I GUERRERO
CONTRAST
EN RECORD DE JOSEP ESCORTELL

ESTUDIS DEL BAIX EMPORDÀ
Sant Feliu de Guíxols, 2011
Volum 30 - ISSN 1130-8524

A mitjan anys setanta, Josep Escortell ens contà una anècdota, en una de les trobades habituals que fèiem amb el meu germà, Joan. El meu record és més o menys aquest: en plena època franquista, l'inspector d'Ensenyament visità la classe on estudiava Josep Escortell. La finalitat de la visita era comprovar el grau de coneixement de l'alumnat d'una matèria ben concreta: *Espiritu Nacional*. L'inspector assenyala Josep Escortell perquè expliqués els seus coneixements de la matèria. Segons ens contà, no havia estudiat gens, era una matèria que no anava amb ell. I davant d'aquesta situació compromesa, pensà a excusar-se dient: "*La verdad es que no he estudiado.*" En voler fer aquest aclariment a l'inspector, començà la frase dient: "*La verdad.*" En sentir aquestes paraules, l'inspector el féu parar. Seguidament, va fer una exaltació acalorada de la clarividència d'un alumne que els companys havien de tenir com a exemple, atès que expressava amb dues paraules el profund sentit de l'*Espiritu Nacional*, que segons sembla es projectava fins a l'Universal.

Amb aquesta gran ironia, amb el pas del temps, certament en Josep ha estat un referent com a persona estudiosa, col·leccionista curiós i amb un gran sentit de la modèstia. L'arqueologia, la mineralogia, els cargols de la Mediterrània i els de terra, la terrissa, la ceràmica decorada, entre d'altres, foren activitats amb les quals estava prou identificat com per arribar a ser una persona de consulta obligada, en clar contrast amb l'anècdota que hem recordat de la seva joventut.

Els germans Nèstor i Joan Sanchiz amb Josep Escortell a Sant Benet, a l'Ardenya, a mitjan dels anys setanta del segle XX.